

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 183/23

Λουξεμβούργο, 5 Δεκεμβρίου 2023

Απόφαση του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-451/21 P | Λουξεμβούργο κατά Επιτροπής και C-454/21 P | Engie Global LNG Holding κ.λπ. κατά Επιτροπής

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παραβίασε το δίκαιο της Ένωσης στο πλαίσιο της εξέτασης των *tax rulings* που χορήγησε το Λουξεμβούργο στον όμιλο Engie

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφάσισε ότι το Λουξεμβούργο είχε χορηγήσει κρατικές ενισχύσεις στον όμιλο Engie στο πλαίσιο *tax rulings* που αφορούσαν πράξεις ενδοομιλικής χρηματοδότησης. Εντούτοις, η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα κατά τον καθορισμό του συστήματος αναφοράς, το οποίο αποτελεί την αφετηρία για τη συγκριτική εξέταση που πρέπει να διενεργείται στο πλαίσιο της εκτίμησης του επιλεκτικού χαρακτήρα των εν λόγω φορολογικών μέτρων και, επομένως, του χαρακτηρισμού τους ως απαγορευμένων κρατικών ενισχύσεων. Πράγματι, το σύστημα αναφοράς ή το «κανονικό» φορολογικό καθεστώς, βάσει του οποίου πρέπει να αναλύεται η προϋπόθεση σχετικά με τον επιλεκτικό χαρακτήρα, πρέπει να περιλαμβάνει τις διατάξεις που προβλέπουν τις απαλλαγές τις οποίες η εθνική φορολογική αρχή έκρινε εφαρμοστέες στη συγκεκριμένη περίπτωση, όταν οι διατάξεις αυτές, επειδή δεν εισάγουν πρόδηλη διάκριση μεταξύ επιχειρήσεων, δεν παρέχουν, αυτές καθαυτές, επιλεκτικό πλεονέκτημα κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης. Επομένως, η Επιτροπή δεν μπορεί να αποδείξει την ύπαρξη παρέκκλισης από ένα πλαίσιο αναφοράς περιοριζόμενη στη διαπίστωση ότι ένα μέτρο αποκλίνει από ένα γενικό σκοπό φορολόγησης όλων των εταιριών που εδρεύουν στο οικείο κράτος μέλος, χωρίς να λάβει υπόψη διατάξεις του εθνικού δικαίου που εξειδικεύουν τον τρόπο υλοποίησης του εν λόγω σκοπού.

Με απόφαση της 20ής Ιουνίου 2018¹, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι οι φορολογικές αρχές του Λουξεμβούργου είχαν εκδώσει δύο δέσμες φορολογικών αποφάσεων προέγκρισης (*tax rulings*) (στο εξής: φορολογικές αποφάσεις προέγκρισης), στο πλαίσιο σύνθετων εταιρικών και χρηματοοικονομικών διευθετήσεων εντός του ομίλου Engie. Κατά την άποψή της, η εν λόγω φορολογική μεταχείριση παρέσχε στον όμιλο αυτόν τη δυνατότητα να αποφύγει τη φορολόγηση του συνόλου σχεδόν των κερδών που πραγματοποίησαν οι εγκατεστημένες στο Λουξεμβούργο θυγατρικές. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι ως άνω φορολογικές αποφάσεις προέγκρισης συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις μη συμβατές με την εσωτερική αγορά, τις οποίες οι λουξεμβουργιανές αρχές όφειλαν να ανακτήσουν από τους δικαιούχους τους.

Το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώπιον του οποίου προσέφυγαν ο όμιλος Engie και το Λουξεμβούργο, απέρριψε τις προσφυγές τους². Κατόπιν τούτου, η Engie και το Λουξεμβούργο άσκησαν αναίρεση ενώπιον του Δικαστηρίου.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, για να καθορίσει αν ένα εθνικό μέτρο συνιστά κρατική ενίσχυση, η Επιτροπή πρέπει, μεταξύ άλλων, να **αποδείξει ότι το μέτρο αυτό παρέχει επιλεκτικό πλεονέκτημα** στον δικαιούχο του. Προκειμένου να χαρακτηρίσει ένα φορολογικό μέτρο ως «επιλεκτικό», το θεσμικό αυτό όργανο πρέπει κατ' αρχάς να **προσδιορίσει το σύστημα αναφοράς**, ήτοι το «κανονικό» φορολογικό καθεστώς που εφαρμόζεται στο οικείο κράτος. Στη συνέχεια, η Επιτροπή πρέπει να αποδείξει ότι το επίμαχο μέτρο **παρεκκλίνει από το εν λόγω**

σύστημα αναφοράς, διότι εισάγει διαφορετική μεταχείριση μεταξύ επιχειρήσεων που βρίσκονται σε συγκρίσιμη κατάσταση.

Οι επίμαχες διατάξεις του λουξεμβουργιανού δικαίου δεν εξαρτούν ρητώς την απαλλαγή των προερχόμενων από συμμετοχές εισοδημάτων στο επίπεδο της μητρικής εταιρίας από τη φορολόγηση των διανεμόμενων κερδών στο επίπεδο της θυγατρικής της. Αυτή ήταν η ερμηνεία των διατάξεων αυτών την οποία επικαλέστηκε το Λουξεμβούργο. Εν προκειμένω, η Επιτροπή απέκλινε από την ερμηνεία αυτή, καθόσον εκτίμησε ότι ήταν ασύμβατη προς τον γενικό σκοπό της φορολόγησης όλων των εταιριών που εδρεύουν στο εν λόγω κράτος. Εντούτοις, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η Επιτροπή υποχρεούται κατ' αρχήν να δέχεται την ερμηνεία των διατάξεων του εθνικού δικαίου στην οποία προβαίνει το κράτος μέλος στο πλαίσιο κατ' αντιπαράθεση συζήτησης, εφόσον η ερμηνεία αυτή συμβιβάζεται με το γράμμα των εν λόγω διατάξεων. Στην υπό κρίση περίπτωση όμως, η Επιτροπή δεν προέβαλε κανένα στοιχείο το οποίο να ανατρέπει την ερμηνεία που προβάλλει το Λουξεμβούργο, η οποία άλλωστε συμβιβάζεται με το γράμμα των διατάξεων αυτών. Επομένως, κακώς το Γενικό Δικαστήριο επικύρωσε τη διαπίστωση της Επιτροπής όσον αφορά την ύπαρξη τέτοιας σχέσης εξάρτησης μεταξύ των δύο αυτών φορολογικών μεταχειρίσεων.

Επιπλέον, κακώς το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η εκ μέρους της Επιτροπής συνεκτίμηση της διοικητικής πρακτικής των φορολογικών αρχών του Λουξεμβούργου σχετικά με εθνική διάταξη που αφορά τις περιπτώσεις κατάχρησης δεν ήταν απαραίτητη. Πράγματι, προκειμένου να τεκμηριώσει την απόφασή της, η Επιτροπή όφειλε να αποδείξει ότι, με τις επίμαχες φορολογικές αποφάσεις προέγκρισης, η λουξεμβουργιανή φορολογική διοίκηση είχε αποκλίνει από τη δική της πρακτική όσον αφορά πράξεις παρεμφερείς με τις επίμαχες.

Τέλος, αποφαινόμενο το ίδιο επί των προσφυγών ακυρώσεως, το Δικαστήριο εκτιμά ότι **η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλματα κατά τις διάφορες αναλύσεις των** πλαισίων αναφοράς που καθορίζουν το κανονικό φορολογικό σύστημα. Ειδικότερα, το Δικαστήριο κρίνει ότι η αρμοδιότητα και η φορολογική αυτονομία των κρατών μελών σε τομείς μη εναρμονισμένους σε επίπεδο Ένωσης θα θίγονταν αν η Επιτροπή μπορούσε να καθορίσει ένα πλαίσιο αναφοράς αποκλειστικά βάσει του γενικού σκοπού της φορολόγησης όλων των εδρευουσών στην ημεδαπή εταιριών τον οποίο επιδιώκει το εθνικό δίκαιο και, επομένως, χωρίς να συμπεριλαμβάνει στο πλαίσιο αυτό, μεταξύ άλλων, διατάξεις οι οποίες προβλέπουν απαλλαγές. **Τα σφάλματα αυτά κατέστησαν πλημμελή στο σύνολό της την ανάλυση του επιλεκτικού χαρακτήρα και, ως εκ τούτου, η απόφαση της Επιτροπής ακυρώνεται.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε κατ' αναίρεση το Δικαστήριο.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο και, εφόσον υπάρχει, η σύνοψη](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της.

Επικοινωνία: Ευαγγελία Λύκου ☎ (+352) 4303 2077

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106

Ακολουθήστε μας!

¹ Απόφαση (ΕΕ) 2019/421 της Επιτροπής, της 20ής Ιουνίου 2018, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.44888 (2016/C) (πρώην 2016/NN) που έθεσε σε εφαρμογή το Λουξεμβούργο υπέρ της ENGIE.

² Απόφαση της 12ης Μαΐου 2021, Λουξεμβούργο κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-516/18 και T-525/18 (βλ. ανακοινωθέν τύπου [αριθ° 80/21](#)).